

דיש להקל קלח, כיון דלא שייך בטעם דסניא לי אכן לפי טעם הרמב"ם דאשה אי"צ משום לאו וקל צעניי ודאי דאין חילוק. וכבר הקשו על הרמב"ם מדוע

נאיד מטעם הגמרא דסניא לי וצ"ל שם לירק זה לסניף. העולה לנו דיש כמה סברות להקל צעניי ולהאמין להנשים שאין אחין לצעלן, ומותרות לעלמא.

סימן כ

עוד בענין הנ"ל

מכתב הרב הגאון הגדול ר' יחיאל יעקב וויינבערג ראש בית מדרש לרבנים בצרלן כעת צמונטערע שווייטלרית.

א.

צ"ב, ג' ח"י תש"ח, צונוערע
לכבוד ידידי הרב הגאון המפורסם מהרמ"י צרייש שליט"א, הגאב"ד דק"ק ח"א צליריך. אחד"ש כתר צידודות נאמנה.

מכתב קבלתי, לא כן ידידי אדרבא אני מכנים ראשי ורובי צענין זה כי יודע אני את גודל המלוא של תקצי"ג ורבותיו גדולי האחרונים הזכירו ע"ז, אך כשקבלתי את תשובתו דמר, לא היה צידי שום ספר ומח שכתבתי כתבתי עפ"י זכרונותי שלשום אסתי"ע מילתא שבייתי צבית ד"ר קלאקין בנו של הגר"א מלוצלין ז"ל ומלאתי שם ספרו הגדול וגם הספר משכנות יעקב וגם הספר שבות יעקב נמלא אללן, ועי"ז ראיתי כי האחרונים הקילו מאד צענינים כאלו, אלא שאין מדרכי לשמוך על הפסק האחרון של האחרונים צלי עיון גמור בראיותיהם ובמקורותיהם. מ"מ רואה אני כבר כי צמחש"י נמלא דרך להיתר צלי פקפוקים וחששות ועוד הדבר כי כתר ישיב על הערותי ופקפקי ודרך רואה ושוב של חלפות מכתבים ציינו תחזרר הכלכלה החמורה הלא.

ע"ד החשש שהוא רוב התלוי צמחש"י חזרתי צי מדעתי הראשונה דאין זה רוב התלוי צמחש"י שהרי לא הרגו כל אחד ואחד ע"י חנית וחרב וירי אלא משכו אותם לתאריהגאז ושם מת והספק הוא אם המיתו גם אותו או עזבו אותו לנפשו וא"כ אין זה שאלה של מעשה ראייה אלא שאלה של שמה שכתבו או שאלה של הלכה שמה הניחו לו לברור ואין זה מעשה. וגדולתו מו כתבו החוס' צבירות כ"א ח' וצימות קרי"ע דלגבי אדם אין זה תלוי צמחש"י דיארו חוקפו וממילא הוא חזק לאשתו ומכש"כ ברוחנים הטמאים ששאפו בכל נפשם לשפוך דם יהודים ה"ד, וצלאה"כ כתב הראש יוסף בחולין בסוגיא דרוב התלוי צמחש"י לא אמרין היא רק צמיעוטא אצל לא צמיעוטא דמיעוטא וע"ש שביא שיעת הראשונים דרוב התלוי צמחש"י לא היא רק דרבנן, וקלרתי הפעם.

וע"ד העגובה חנה (אנקא) בת יחזקאל ווינער אשה פנחס זינער מעיר לאדו. אני מסכים להיתר כתר צלי שום פקפוק וחשש כמו שהעלה כתר וכבר כתבו כל האחרונים דצמחש"י מהני גם צמחו ושם שירו או צמחו ושם משפחתו, וע"י גם צמח"י חת"ס אפי"ז מ"ה.

ולפענ"ד יוכל להושיב צ"ד של ג' ולהתיר את האשה חנה בת יחזקאל ווינער אשה פנחס זינער מעיר לאדו ועוד אכתוב לו צלי"י כאשר ישיב לי על כנ"ל.

ידידו

יחיאל יעקב וויינבערג

מכתב שני מהרב כג' כנ"ל.

צ"ב, ח' תולדות תש"ח, צונוערע.
לידי"י הרב הגאון המפורסם מהרמ"י צרייש שליט"א אבדק"ק ח"א צליריך י"ו. אחד"ש כתר צידודות נאמנה.

הנה עברתי על כל דברי תשובתו צענין גדול והאמת אגיד נשתוממתי מאוד לראות את כחו הגדול שהעביר צמחש"י כל דברי הכפיקות וכל מיני החששות והראה את בקיאותו הנפלאה בדברי הראשונים והאחרונים שדברו צב ואף שצמחש"י דברים אני חולק על כתר וכמו שכתבתי צמחש"י הקודמים מ"מ אין זה גורע בצדו אף כמלא נימא כי כן דרכי של תורה זה בונה חס סותר וכל אחד מחויב ליגע ולחפש עד מקום שירו וכן שכלו מגיעים וצפרע צמקום שדבר נוגע לענין חמור של ח"א. וכנה צמחש"י דברים אני מחזיק צדעתי הראשונה כמו צדחית סברת כתר לרמח נ"ד להא דכתב הרש"א צמחש"י לענין רוב מאין ח"ש מומחין הן וכמחש"י לכת"ר צמחש"י הקודם. ועי' בהג"ה ר"ל חיות. לחולין שביא דברי הרש"א צלשון אחרת ע"ש ולערי אין לי ספר חוב"צ לעיין שם אצל ברור לי שבוט הרש"א הוא דוקא צמחש"י דהחזק של אינה צבוחה צבא לומר שלא נשחט כהוגן זה סותר לרוב מומחין ששוחטין כהוגן דברי רוב מאין ח"ש פירושו ששוחטין כהוגן ומסלקין איסור צבוחה וא"כ איך אפשר לומר דמטעם חזקת ח"א נאמר שלא נשחט כהוגן, והרי אף צמחש"י חרנגולת שחושב ג"כ מותרת אף צלא עדות, מטעם דרוב מאין וכי עושה אותה לשחוט והרי היא שחוטת לפנינו ולפע"ד זוהי כוונת הרי"ף והרא"ש שהקשו ג"כ וחילקו דהתם איתרע ע"ש וקלרתי. ועוד נ"ל דהרש"א לא אמר זה אלא צמחש"י איסור אצל לא צמחש"י בגוף דכבר ידוע שיש שני מיני חזקות חזקת בגוף כמו חזקת חי ועוד שהיא מטעם צירור ויש חזקת שאינה מטעם צירור אלא מטעם שאין לנו כח להוציא דבר מחזקתו וכמו המוציא מחזקתו עליו הראיה שאין להוציא מחזקת המחזיק וכר"מ אין להוציא מחזקת איסור צלא עדים וראי גמורה וצמחש"י כזו שפיר כתב הרש"א כיון דברוב צא צעקרו לסלק את החזקת איסור ח"א